
Stanou se vyučující na veřejných VŠ chudšími kolegy kantorů?

Stanou se vyučující na veřejných VŠ chudšími kolegy kantorů?

PRAVO

24.09.2010, Ondřej Hník

Komentář

Pokud se vážně uvažuje o tom, že by měly být od Nového roku na 20 tisíc korun hrubého dorovnány platy kvalifikovaných nových kantorů (ať se to již s ohledem na novelu Zákoníku práce podaří, nebo ne), nemělo by se zapomínat na vysokoškolské pedagogy.

Ti by se totiž rázem mohli stát jejich chudšími kolegy. Týká se to především pedagogů působících na veřejných vysokých školách.

Pro představu: na pražské pedagogické fakultě pobírá odborný asistent bez titulu Ph. D. (ekvivalent bývalého akademického titulu CSc.) 17 tisíc korun hrubého, odborný asistent s titulem Ph. D. 19 tisíc hrubého. Za více než 20 tisíc hrubého přednášejí jen docent (23 tisíc) a profesor (26 tisíc hrubého).

Jsou to navíc pevně dané platové třídy, které už nejsou vnitřně dále odstupňovány podle délky praxe. Profesionálně starší docent tedy pobírá stejně jako kolega s čerstvým docentským titulem atp.

Pro srovnání například uvedme, že v zemích EU (popř. i mimo ně) pobírá vysokoškolský pedagog kolem tří tisíc eur měsíčně i více.

Sestavení platových tříd je sice v kompetenci jednotlivých fakult či vysokých škol (respektive děkana), ale ty na ně tzv. "musejí mít". Rozhodnutí je tedy de facto v rukou státu.

Vezmeme-li v potaz, že pedagog VŠ k výkonu své profese - pokud na VŠ nenastupuje pouze s magisterským titulem - studuje minimálně 8-9 let (5 let magisterského studia + 3-4 roky doktorského studia a dále je povinen se vzdělávat a podle zákona si dokonce zvyšovat kvalifikaci, bylo by absurdní, aby měl nižší plat než jeho kolega na základní nebo střední škole.

Přípravy na výuku jsou navíc na VŠ časově i odborně náročnější. Od vysokoškolského vyučujícího se kromě přímé výuky žádá seriózní výzkumná a publikační činnost. Připomeňme, že případné zapojení do grantů je ve své podstatě pro VŠ pedagoga "vedlejšákem", neboť ji v drtivé většině vykonává mimo svoji pracovní dobu.

Vzdělání je univerzální hodnota. Na něm závisí budoucnost jedinců, národa i celého lidského společenství.

Jestliže ti, kdo zasvěcují své životy vzdělávání druhých, nedosahují ve svém státě ani průměrného platu, je to šokující a alarmující skutečnost.

Ondřej Hník (Autor je VŠ pedagog)